

УЧИТЕЛСКИ ИНСТИТУТ
„ВЕЛА БЛАГОЕВА“

K 378/C 96

120000868009

ЮБИЛЕЙНА
НАУЧНА СЕСИЯ

РУСЕ 1985

KY39.1

$$K \frac{378}{096}$$

НАУЧЕН СЪВЕТ
ДРУЖЕСТВО НА ПЕДАГОЗИТЕ
ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДРУЖЕСТВО „Г. КИРКОВ“
КЪМ ИДУ „ВЕЛА БЛАГОЕВА“ — РУСЕ

„СЪВРЕМЕННИ ТЕНДЕНЦИИ И
ПОДХОДИ ЗА ПОВИШАВАНЕ
КАЧЕСТВОТО НА УЧЕБНО—
ВЪЗПИТАТЕЛНИЯ ПРОЦЕС

/експозета/

Научен ръководител:
проф. д-р. ЕЛКА ПЕТРОВА

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868009

РУСЕ
1985

447 709

K $\frac{1985}{108}$

439.1

Сесията се организира в чест на 25 годишнината от откриването на ИДУ, 75 години — Висш педагогически курс, 90 години подготовка на детски и начални учители и 105 години от началото на педагогическото образование в Русе — с участието на полувисшите институти за подготовка на учителки и детски градини.

НРАВСТВЕНАТА ИЗВИСЕНОСТ НА УЧИТЕЛЯ — ОПРЕДЕЛЯЩ ФАКТОР ЗА ПОВИШАВАНЕ КАЧЕСТВОТО НА УЧЕБНО-ВЪЗПИТАТЕЛНИЯ ПРОЦЕС

БОРИС ВЕЛИЧКОВ
Ст. преподавател
ПИДУ „Ан. Тошева“
Ст. Загора

За повишаване качеството на учебно-възпитателната работа, на учебно-възпитателния процес, а от тук — на учебно-възпитателните резултати решаваща е ролята на личността на учителя — неговата идейно-политическа зрелост, научна и педагогическа ерудиция и нравствено обаяние. В този смисъл особено е значението на педагогическия морал на учителя. Умножаването на ефективността от учебно-възпитателния процес, повишаването на неговото качество изисква учителят да бъде нравствен пример за подрастващите със своя комунистически, педагогически морал.

В доклада се разглеждат характерните особености на педагогическия морал на учителя: системата на нравствени ценности и ориентации на учителя /аксиологични аспекти на педагогическия морал/ и системата на етичните взаимоотношения на учителя с децата и всички включени във възпитанието им и тяхното значение, стимулиращо въздействие за повишаване качеството на учебно-възпитателния процес.

ФОРМИРАНЕ НА УБЕЖДЕНИЯ ЧРЕЗ ПРОБЛЕМНОТО ПРЕПОДАВАНЕ НА НАУЧЕН АТЕИЗЪМ

КИНА ЖЕЧКОВА
Директор — ИДУ
РУСЕ

Разглежданият проблем е част от изследователската работа на тема; „Интензификация на обучението по научен атеизъм

в ПВУЗ“. Като изхождаме от главната задача на обучението по научен атеизъм — формирането на атеистични убеждения и превръщането им в мотиви на поведение на студентската личност, виждаме в проблемното преподаване на научния атеизъм едно от ефективните средства за изпълнението на тази задача. До тези изводи достигаме въз основа на разнообразен експериментален материал. При въвеждането на проблемността в лекционното преподаване, семинарните занятия, самостоятелната работа към нея се подхожда и като принцип и като метод. Отражена е връзката между проблемното преподаване на марксистко-ленинската философия и научен атеизъм. Използувани са дискусиите, ситуационните методи /казусите/. Това поражда интерес и желание у студентите към проблемите на атеизма, да четат атеистична литература, да осъществяват атеистичната дейност. На тази основа се прави опит за проверка на критериите за атеистична убеденост. Резултатите са оптимистични.

НАУЧНИЯТ КОМУНИЗЪМ — ФАКТОР ЗА ФОРМИРАНЕ НА АКТИВНА ПОЛИТИЧЕСКА ПОЗИЦИЯ В МЛАДЕЖТА

МАДЛЕН НАХАБЕДЯН
Ст. преподавател
ИДУ „В. Благоева“
РУСЕ

Противоречивият характер на съвременното развитие все повече издига ролята на обществените науки, свързани с изясняване сложните механизми на общественото развитие по посока на решаване основното противоречие на съвременната епоха — преходът от капитализъм към социализъм. Революционният й характер изнася на преден план проблемите на революционната борба на пролетариата, на социалистическата революция, социално-политическите закономерности в строителството на комунистическото общество. Като съставна част на марксистко-

ленинското учение, научният комунизъм има да изяснява механизмите на осъществяване на посочените проблеми.

Съчетаване знанието на основните положения на научния комунизъм с многообразието от форми за тяхното осъществяване е една от основните предпоставки за осмислянето от студентската аудитория на проблемите по изграждане на комунистическото общество, освобождава ги от еднопосочния начин на мислене, от шаблона. Това е условие за изграждането у тях на действителен механизъм за самостоятелно анализиране проблемите на социалистическото развитие. И най-важното – при спазването на този подход се създават условия младите хора да видят себе си в тези процеси, своите задачи в обществото и то не само с оглед изискванията на настоящия етап, но и с оглед на бъдещото развитие, което е главна предпоставка за формиране на активна комунистическа позиция.

ФОРМИРАНЕ НА АКТИВНА ЖИЗНЕНА ПОЗИЦИЯ – СЪЩНОСТЕН БЕЛЕГ НА СТУДЕНТСКАТА ЛИЧНОСТ

СТОЯН ВЕЛИЧКОВ СТОЯНОВ
Ст. преподавател
ИДУ „В. Благоева“
гр. Русе

Жизнената позиция е присъща на личността. Има свои субективни измерения. Тя никога не остава затворена в рамките на субективното битие, всякога се проявява повече или по-малко директно в многостранната дейност на човека. И социално активният, и пасивният се реализират в живота, проявяват същината си. В обективното и бездействие е действието. Активността, действеността на социалистическата личност е най-важен, същностен белег на нейната жизнена позиция. При това става въпрос не за натрапена, а за „свободна, непринудена активност на личността“

От направеното изследване се констатира, че с навлизането в обществения живот нашите студентки носят в себе си редица промени в ценностната ориентация в нравственото съзнание и поведение. В условията на института процесът на формиране на активна жизнена позиция има своя вътрешна логика. Нейното разгадаване и целенасочено управление придобива в наши дни особено важно значение. Тук става дума за възпитателния процес, който се подчинява на установената от науката технология, която включва: придобиване на знания, формиране на убеждения, създаване на вътрешна готовност и способност за адекватни практически дейности.

От посочените изводи се вижда, че формирането на убеждения като съставна част на единния процес на комунистическото възпитание на личности с активна жизнена позиция трябва да завърши с превръщане на социалните норми в привычка, в регулатор на поведението на личността.

ТЕАТРАЛНО ИЗКУСТВО И ИНТЕЛЕКТУАЛНОТО РАЗВИТИЕ НА ДЕЦАТА ОТ ПРЕДУЧИЛИЩНА ВЪЗРАСТ

к. п. н. МАРИАНА ЦОНЕВСКА
ИДУ „ВЕЛА БЛАГОЕВА“
РУСЕ

Изкуството влияе с най-голяма сила върху емоционалната сфера на човека, но то се явява и своеобразна форма за осмисляне на живота. Художественото възприемане започва с непосредственото съприкосновение с театралния спектакъл, което предизвиква най-ярки впечатления, преживявания, мисли. От това възприемане се тръгва по сложния път към осъзнаване на възприетото.

В изследването се посочват данни от експериментирана методика, съобразена с възрастовите особености на децата и спецификата на вида изкуство. Целта е да се постигне повишаване степента на осмисляне и по-висока ефективност в процеса на интелектуалното развитие на малките зрители.

Аперирираната в експеримента методика, при която се съчетават разнообразни средства, форми и прийоми на работа с деца от предучилищна възраст преди и след непосредственото възприемане на театрален спектакъл доказва своята важност чрез емпиричните резултати при Е и К групи, които се анализират от психологически, педагогически, изкуствоведчески и статистически аспект.

ПЪРВИ ЕТАП ОТ ОРГАНИЗИРАНО ОБУЧЕНИЕ НА 6 — ГОДИШНИ ДЕЦА В I КЛАС В РУСЕНСКИ ОКРЪГ

ИВАН ИВАНОВ
Зам. директор ИДУ
РУСЕ

През учебната 1961/62 г. за първи път в Русенски окръг организирано 6-годишни деца се обучават в първи клас. През тази година обучението на децата се извършва в условията на детска градина. В следващите 1962/65 г. се приемат 6-годишни деца за обучение в I клас, но при училищни условия. Експериментът е извършван по указания на Педагогическия институт при МНП с местни научни ръководители за учебната 1961/62 г. Петър Николов, а за следващите 1962/65 г. — Иван Иванов.

Целта на изследването е да се проучат възможностите за усвояването на учебния материал на 6-годишни деца по програми за 7-годишни деца.

Специален подбор на децата не е правен. В опитните паралелки са включени предимно деца, чиито родители са изявили желание децата ми да започнат училище с една година по-рано. Едни от тях са посещавали, а други не детски градини.

При провеждането на експеримента е използвана разнообразна методика. За всеки випуск преди всичко са установени възможностите на децата, които постъпват в училище, тяхното развитие и с какви възможности отиват в следващия клас почти по всички учебни предмети. Това изисква да се правят индивидуални проверки, контролни работи, педагогически наблюдения, формиращ експеримент — за някои отделни нови методи, анализ на програмите, документи на учениците /тетрадки, рисунки, предмети/, сравнения, обобщение, обобщителни таблици, диаграми и др. Освен това ежегодно се проверяват функционалните възможности и физическата дееспособност както и прираста на ръста и теглото.

Резултатите разкриват възможностите на шестгодишните деца да се справят със задачите на първи клас при методика съобразена със спецификата на възрастта.

ФОРМИРАЩО ЗНАЧЕНИЕ НА СЪВМЕСТНАТА ДЕЙНОСТ В ПРОЦЕСА НА ОБУЧЕНИЕ В ДЕТСКАТА ГРАДИНА

СИНТО ЮЛЗАРИ

ст. преподавател

ИДУ „В. Благоева“

гр. Русе

В съобщението се разглежда теоретичната обосновка на необходимостта от формиране у децата на умения да участват в съвместна дейност.

Съвместната дейност между децата в занятията в детската градина представлява средство за осъществяване на единството от възпитателни и образователни задачи.

Съвместната дейност е обективно /организационно/ условие за хармонично преплитане и оборудване на две линии на психическо развитие /А. Н. Леонтиев/. Тази на индивидуализирането и тази на социалното развитие в процеса на общуването. В този смисъл е разкрито значението на съвместната дейност за превръщането на детето в активен субект в процеса на обучението.

Посочена е връзката на съвместната дейност с формирането на умения у децата за извършване на контролно-оценъчните действия в занятието.

Значението на съвместната дейност е разгледано и в светлината на теорията на Л. С. Виготски и А. Н. Леонтиев за интериоризацията, като механизъм за формирането на висшите психически функции, като средство за превръщането на социалните постижения в индивидуални.

По такъв начин участието на децата от предучилищна възраст в съвместна дейност в процеса на обучението допринася за социално-психологическата и интелектуална активност за системното им обучение в училище.

ВЗАИМОВРЪЗКА МЕЖДУ ПЕРЦЕПЦИЯ И МИСЛЕНЕ

к. п. н. ТИХА ДЕЛЧЕВА
зам. директор
при ПИДУ „А. ТОШЕВА“
гр. Ст. Загора

Връзката между перцептивната и мисловна дейност лежи в основата на умственото развитие на децата.

Въз основа на експериментално проучване се проследява този процес при децата от 2 — 6 годишна възраст.

Установяването на особеностите на тази взаимовръзка през различните възрастови подпериоди ще позволи да се усъвършенствува възпитателно-образователният процес в детската градина, методическото ръководство на детската дейност.

РАЗВИТИЕ НА МНЕМИЧНИТЕ СПОСОБНОСТИ У ДЕЦАТА КАТО УСЛОВИЕ ЗА ПОВИШАВАНЕ ЕФЕКТИВНОСТТА В УЧЕБНО — ВЪЗПИТАТЕЛНИЯ ПРОЦЕС

ГЕОРГИ КУЮМДЖИЕВ
Ст. преподавател
ПИДУ „А. Тошева“
гр. Ст. Загора

Експерименталното изследване обхваща два етапа. Първи етап със задача-диагностика на паметните възможности на децата чрез пробата на непосредственото запомняне. Установените групи на децата с повишени и посредствени възможности се включват диференцирано във втория етап — обучение в ползване на мнемични похвати за развитие ефективността при припомнянето. Използва се системата на локусите, системата на връзките пробата на „закачалката“ и пробата на впечатляващите представки. В процеса на експерименталното изследване при използването на мнемичните системи се постига необходимата интеграция между познавателните процеси — памет, въображение, представки, мислене. От осъществената интегра-

ция е постига необходимият психологически ефект-придобиване на нови качествени характеристики на паметта, а с това и високо кааество на цялостния образователен процес. Експериментът е заложен в целодневни детски градини в гр. Ст. Загора и ОДВ № 1 в гр. Варна.

ВЛИЯНИЕТО НА ТИПА ДЕЙНОСТ И НАЧИНА НА НЕЙНОТО ОРГАНИЗИРАНЕ ВЪРХУ РАВНИЩЕТО НА ОТЗИВЧИВОСТТА КЪМ ВРЪСТНИЦИТЕ У ПЕТ — ШЕСТ ГОДИШНИТЕ ДЕЦА

МИЛКА ДЕЛИГАНЕВА
ИДУ „В. Благоева“
гр. Русе

Предмет на продължително системно изследване с деца на 5-6 годишна възраст бе отзивчивостта в техните взаимоотношения с връстниците от групата. Теоретичният анализ на това синтетично нравствено качество ни позволи да установим, че в своето смислово и реално практическо съдържание отзивчивостта включва три социални преживявания: симпатия, емпатия и съчувствие. Водещ мотив на отзивчивото поведение е съчувствието. За основен механизъм в развитието на положителните социални преживявания научната психология посочва идентификацията /уподобяването на един индивид с друг, изискващо детето въображаемо да се постави на мястото на другаря си, да влезе в неговите преживявания/. Понеже за децата от предучилищна възраст е трудно да застанат в позиция на другаря си, да преживеят неговото състояние и да му оказат помощ, равностойна на грижата за собствения успех и спокойствие, емоционалните и действени контакти между децата могат да бъдат облекчени чрез усъвършенстване на съвместната дейност. Този факт ни подтикна да пристъпим към експериментално изследване на възможностите за изграждане на отзивчиви взаимоотношения при децата на 5 — 6 години чрез специално организиране на различните видове дейности, застъпени в режима на детската градина. Информирани бяхме и за това коя от дейностите съз-

дава най-благоприятни педагогически условия за възпитаване на хуманните отношения в предучилишна възраст.

Целта на настоящото съобщение е да се споделят получените резултати от експеримента и се обсъдят произтичащите от него изводи за възпитателната практика в детските градини.

ФОРМИ И МЕТОДИ ЗА ОПТИМИЗИРАНЕ НА ПЕДАГОГИЧЕСКОТО ВЪЗДЕЙСТВИЕ ПРИ ВЪЗПИТАВАНЕ НА ОТГОВОРНОСТ ПРИ 5 — 6 ГОДИШНИ

НАДЕЖДА КУТИНЧЕВА
Ст. преподавател
ИДУ „В. Благовесв“
гр. Русе

Успешното обучение на шест годишните деца в училище предполага осъществяването не само на всеобхватно обучение на пет годишните в детската градина, но издигане на по-високо равнище на учебно-възпитателната работа. Наред с овладяването на по-висши форми на интелектуалната дейност децата — ученици трябва да притежават и редица личностни качества, които са свързани с тяхното социално-нравствено развитие. Всички основни видове дейности допринасят за решаването на тези задачи, но преимущественно място заемат игровата и трудовата дейност, защото децата в тях действено се упражняват в нравствено поведение.

Трудовата дейност, която протича в реална ситуация е реален резултат предоставя максимални възможности за възпитаване на отговорност чрез изпълнение на определено трудово задължение.

В настоящото изследване правим опит да намерим най-подходящата методическа система за оптимизиране на педагогическото въздействие при формиране на нравственото качество на отговорност при 5 — 6 годишните чрез трудовия процес.

ОПИТ ЗА ПОВИШАВАНЕ ОТНОСИТЕЛНИЯ ДЯЛ НА САМОСТОЯТЕЛНАТА РАБОТА НА СТУДЕНТКИТЕ ПРИ ОБУЧЕНИЕТО ПО ОБЩА ДЕТСКА И ПЕДАГОГИЧЕСКА ПСИХОЛОГИЯ

ЕМИЛИЯ ДИМИТРОВА

Ст. преподавател

ИДУ „В. Благовеста“

гр. Русе

Интегралната дисциплина „Обща, детска и педагогическа психология“ се въвежда в ИДУ през учебната 1983/84 год. Тя има съществено значение в подготовката на детските учителки, тъй като влиза в състава на теоретическите основи за управлението на детското развитие.

Основната цел на изследването е чрез логическа преработка на съдържанието, вариативност на формите и методите на обучение по Обща, детска и педагогическа психология да се изработят у студентките умения и навици за по-голяма самостоятелност в овладяване на психологическата теория и приложението и в педагогическата практика.

Изхождайки от постановката, че няма рационално обучение без рационална интелектуална дейност, си поставихме задачи:

- изработване у студентките умения да планират дейността си
- да определят фундаменталните и най-значими аспекти на изучавания материал
- бързо да се ориентират в психологическа литература
- да повишат самоконтрола си в самия образователен процес
- да виждат психологическите аспекти в наблюдаваните от тях форми на учебно-възпитателна работа в детските градини и в проявите на децата.

В съобщението се посочват някои форми на дейност, допринасящи за развитие у студентките умения за самостоятелна работа при:

- усвояване на нови знания,
- проверка на усвоените знания и умения
- приложението им в педагогическата практика.

ДИДАКТИЧЕСКИТЕ ИГРИ — СРЕДСТВО ЗА РАЗВИТИЕ НА САМООЦЕНКАТА У 5 — 7 ГОДИШНИТЕ ДЕЦА

ВИОЛЕТА МАРИНОВА ЦЕНКОВА
зам. директор в ИДУ
гр. ВРАЦА

В изследването се третираат проблемите, свързани с формиране на самооценката чрез използване на система от дидактически игри. Използването на дидактичните игри в определена система води до възпитаване на сензорните процеси и интелектуалното развитие, самоорганизацията на децата, възпитаване в самоконтрол и самооценка. Доказва се, че при индивидуалните дидактични игри оценката и самооценката се свързват повече с познавателната страна, а колективните дидактични игри насочват по-пряко игровите действия към правилата, подчиняват действията на интелектуалния интерес към дидактичната задача, водят до по-високо ниво на самоконтрол и самооценка.

Особено влияние за развитието на самоконтрола и самооценката имат програмираните дидактични игри, при които се получава обратна връзка по отношение на дидактичния резултат.

Анализът на резултатите показва, че целенасоченото използване на дидактичните игри в определена система помага за развитието на оценката и самооценката; дава възможност за по-нагледно действена проверка на резултата, за нанасяне на своевременни корекции с цел достигане правилен дидактичен резултат; използването на дидактичните игри като средство за развитие на самооценката помага не само за развиване на когнитивните и компоненти, но и за нравственото съдържание на оценката и самооценката у 5 — 7 годишните деца.

ДЕТСКАТА РЕАКЦИЯ НА ПЕДАГОГИЧЕСКАТА ОЦЕНКА И НЕИНИТЕ ОСОБЕНОСТИ В ПРЕДУЧИЛИЩНА ВЪЗРАСТ

МАРА ИЛИЕВА
Ст. преподавател
ИДУ „В. Благоева“
гр. Русе

В предучилищна възраст детето възприема голяма по обем информация. Тази информация съдържа както необходимите му знания, така и оценъчното отношение на възрастните към заобикалящия го свят и самото него. Децата очакват и преживяват по определен начин педагогическата оценка. Тя е форма за емоционално въздействие върху тях.

С изследването се прави опит да се проучат особеностите на детските реакции при различен тип оценъчно въздействие. Търси се зависимостта между педагогическата оценка и детската самооценка. Проследява се доколко детските словесни и емоционални реакции са свързани с характера на педагогическата оценка, с доверието на детето към учителката, със стремежа му да ѝ подражава. Обръща се внимание на значението на личностната форма на общуване между възрастния и детето за създаването на адекватни емоционални очаквания, вярна самооценка, увереност в своите сили и добро настроение.

ПО НЯКОИ АСПЕКТИ НА ПОЛОВОТО ВЪЗПИТАНИЕ В ПРЕДУЧИЛИЩНА ВЪЗРАСТ

СТЕФКА ДИНЧИЙСКА
преподавател ПИДУ
„Ан. Тошева“
гр. Стара Загора

Проблемът за овладяването на нравствена култура от подрастващите в сферата на взаимоотношенията между половете е актуален по редица причини:

1. Мястото на половото възпитание като страна на нравственото.

2. Акселерацията като обективно съществуващ феномен
3. Ролята на полово-семеините отношения на човешкото общество и в частност за възпитанието на децата.

4. Значението на половия живот и сексуалното здраве на всеки индивид.

Проучването е констатиращо, обхваща 180 деца от ЦДГ /градски и селски/ и седмична детска градина /СДГ/ на възраст 4-6 години. Проучено е мнението на 150 родители и 80 учители.

Целта е да се установи състоянието на половото възпитание в предучилищна възраст, както и отношението на родителите към този проблем.

Използувана е комплексна методика — наблюдения, беседи, социометричен метод, анкети, анализ на детско творчество.

Данните потвърждават мнението, че интересът на децата към човешкия произход и пола се проявява към 4-5 годишна възраст. Съществуват различия в познанията на децата от различните видове детски градини, обусловени от спецификата на средата в която живеят. Забелязва се известна инертност и противоречия у родителите относно необходимостта половото възпитание на децата да започне в предучилищна възраст, което налага системата за педагогическа просвета на родителите да бъде тематично богата и действена.

ЕФЕКТИВНОСТ НА ОБУЧЕНИЕТО ПРИ ОСМИСЛЯНЕ НА ХУДОЖЕСТВЕННОТО ИЗОБРАЖЕНИЕ В ЛИТЕРАТУРНАТА ТВОРБА

к. п. н. ЗЛАТКА ПЕТРОВА
Директор — ПИДУ
гр. Враца

Овладеването на родния език като средство за комуникация и въздействие се разглежда като процес, свързан непосредствено с възприемането и осмислянето на литературните произведения. Тъй като художественото възприемане има художествено-творчески характер, в изследването се търсят предпоставки, активизиращи осмислянето на художественото изображение в няколко аспекта: психически, познавателно-мисловен и комуникативен.

Чрез комплексното въздействие на литературната творба като словесно изкуство в процеса на целенасочено обучение, се достига до пробуждане на потребност от естетическо общуване, до обогатяване на естетическото познание, което намира израз в практическото приложение на говорните умения и навици.

Разкриват се различни форми за ефективно общуване на децата от втора и трета възрастова група в детската градина с литературни творби, при което в процеса на обучение и в самостоятелната практика се забелязват значителни резултати.

ИГРИ И ИГРОВИ СИТУАЦИИ В ЕЗИКОВО ОБУЧЕНИЕ

МАРИЯ ПАВЛОВА ТОДОРОВА

Ст. преподавател по руски

ПИДУ „А. Тошева“

Ст. Загора

Психологията на предучилищната възраст предразполага детето към усвояване на чуждия език със цел да може да играе, да изразява своите мисли, употребявайки от него езиков материал.

В тази възраст, повече от друга, у децата е развит лингвистичният усет. От начало несъзнато, автоматично, а след това осмислено протича процесът на усвояването на лексикограматическите понятия.

Психологически научно е обоснована ефективността на прилагането в езиковото обучение игровия метод и игровите похвати.

За децата от предучилищната възраст не е характерна дългата съсредоточеност на мислене върху изучавания материал, Превключването вниманието на детето към друга форма, с преобладаващ изучаван езиков материал, организира и активизира неговата памет.

За такава увлекателна за децата форма ние смятаме игрите и игровите ситуации. И тъй като усвояването на езика в тази възраст е основано на литературен материал, като стихове, песни, гатанки ние в нашия доклад разглеждаме проблема: разработ-

ването на игри по литературни форми. Играйки, детето получава естетическо удоволствие и в същото време усвоява лексикограматическите единици и смисловото съдържание на литературното произведение цялостно, в резултат на което се формират неговите естетически нравствени ценности, изграждането на които е главно в обучението на тази възраст. Игрите, игровите прийоми, ситуации, разработени от нас са прилагани в занятието по руски език в детските градини в гр. Стара Загора. Те могат да бъдат прилагани или служат като образец в езиковото обучение в 1 и 3 клас.

При провеждането занятия на игрова основа ние наблюдавахме повишен интерес към езика и бързо и трайно усвояване на преподавания материал.

МЕТОДИ, СРЕДСТВА И ПОХВАТИ ЗА РАЗЯСНЯВАНЕ ЗНАЧЕНИЕТО НА ДУМИТЕ И ТЯХНАТА АКТИВИЗАЦИЯ

ФИЛАМИЛА ПЕТРОВА
Ст. преподавател при ПИДУ
гр. Ст. Загора

Разглеждат се едни от основните въпроси, свързани с обогатяването на детския речник — разясняване значението на думите и тяхната активизация.

Предлагат се разнообразни методи, средства и похвати, съобразно възрастовите възможности на децата, поставената цел и съвременните изисквания, залегнали в новата програма.

ПОВИШАВАНЕ ЕФЕКТИВНОСТТА НА ЛЕКСИКАЛНОТО ОБУЧЕНИЕ В ДЕТСКАТА ГРАДИНА ЧРЕЗ ИЗУЧАВАНЕ НА ГРЕШКИТЕ

ЕЛКА КУНЧЕВА
Ст. преподавател
ИДУ „ВЕЛА БЛАГОЕВА“
гр. РУСЕ

Обект на изследването са грешките, които децата допускат при употребата на една от основните и най-често използвани категории в морфологичната система на българския език — глаголт.

Въз основа на дългогодишни системни наблюдения, лингвистичен анализ и статически измервания на езикова продукция от най-творческата форма на свързаната реч детските разкази, се прави опит за систематизиране на грешките, които децата от III група допускат.

При описанието и систематизирането на грешките се приема делението, което доц. К. Димчев и катедрата по Методика на езиковото обучение към СУ „Кл. Охридски“ възприемат: фонетично-стилни, лексикално-стилни и граматично-стилни.

Прави се опит, като се имат предвид допусканите грешки, да се предложи система от упражнения в самостоятелните и комплексни занятия по роден език за отстраняването им. Предложената система ще спомогне за решаване на следните проблеми:

1. Работата с децата за обогатяване на речта да придобие характер на управляем процес още от детската градина независимо от практическия характер на обучението.

2. Да се използват в система упражнения за овладяване на глагола в неговото семантично значение, фонетичен облик и присъствие във фразата.

3. Да се обогати речевия опит и му се даде стилистична насоченост още в детската градина.

Чрез изпълнението на практически задачи децата да добият елементарна представа за нормативност на езика, необходима за бъдещата им работа в училище.

ИНТЕГРАЛНИЯТ ПОДХОД ПРИ ОБУЧЕНИЕТО В РАЗКАЗВАНЕ НА 5 — 7 ГОДИШНИТЕ ДЕЦА

ИЛКА ДАМЯНОВА
Ст. преподавател ИДУ
гр. Враца

При обучението в разказване детската учителка разрешава комплекс от взаимносвързани задачи на нравственото, умственото и естетическото възпитание.

Ако при беседата за съставяне на разказ е направен най-правилен и точен подбор на методи и похвати, детето ще може да преживее чувствата и настроенията, които е вложило в своя разказ, ще умее да съпостави разказаното от него с жизнените факти, ще почувствува дори емоционалното единство между съдържанието на разказа и неговата художествена форма.

В разработката се разглежда проблемът за интеграцията на задачите по роден език и другите дейности в детската градина при обучението в разказване като ефективно средство за комплексно въздействие върху личността на 5 — 7 годишните деца

Добре плануваната, целенасочена и емоционална работа при подготовката за детския разказ, чрез използване на специфични средства и от другите дейности в детската градина, съдейства за оптимизиране на обучението и възпитанието на децата в предучилищна възраст,

Тя като обогатява естетическите им чувства и им помага да изградят собствена нравствена и естетическа позиция, която е предпоставка за съзнателно, дейно отношение към действителността.

СИСТЕМА ОТ ДИДАКТИЧНИ ИГРИ ЗА ФОРМИРАНЕ НА ЕЛЕМЕНТАРНИ МАТЕМАТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВИ В I ГРУ- ПА — ВАРИАНТ А

РАДКА ЧОЛАКОВА

Ст. преподавател ПИДУ „Ан. Тошева“
гр. Стара Загора

Основното предназначение на математическата дейност в I група е да съдейства за общото умствено развитие на децата и да постави сетивната основа на математическото им развитие. Чрез тази дейност се стимулира формирането на познавателните способности: възприятия, въображение, образно мислене, както и на качествата наблюдателност, самостоятелност и други.

Формирането на елементарни математически представи у 3 годишните деца по своята същност представлява математически насочени игрови и практически действия с познати предмети /играчки/: преместване, поставяне, доближаване, съпоставяне, подреждане. Това позволява да се използва разнообразната дейност на децата и да се преодолее сухият дидактизъм в работата с най-малките. Особено ефективна форма за работа по математика е дидактичната игра, която дава възможност програмното съдържание да се овладее в специфична игрова атмосфера. Предлаганата система от дидактични игри има за цел да улесни детските учители в работата им по математика с най-малките. Игрите обхващат цялото програмно съдържание и могат да се играят през цялата учебна година. Съчетани с другите дейности и раздели на обучение, те ще осигурят необходимата ефективност при формирането на първите математически представи у 3 — годишните деца.

ЛОГИЧЕСКИТЕ ИГРИ — СРЕДСТВО ЗА МАТЕМАТИЧЕСКО РАЗВИТИЕ НА 5—6 ГОДИШНИТЕ

ВИОЛЕТА ВАНЕВА

Ст. преподавател ИДУ „В. Благоева“
гр. Русе

Задачите, стоящи пред групата студентки, занимаващи се с проблемите на формирането на елементарни математически представи в детската градина, бяха естествено продължение на работата от миналата учебна година.

1. Да се проучат особеностите на математическото мислене на 5—6 годишните деца при решаването на забавни логически задачи

2. Да се развие творческото мислене на децата при решаване на нестандартни логически задачи.

3. Да се проучат възможностите за използване на забавни логически игри при обучението по математика в детската градина /на занятие и като самостоятелна практика/.

Като експериментален материал са използвани различни видове логически игри, в основата на които стоят мултипликативната систематизация, серияцията, трансфигурацията и комбинирането. При провеждането им се изисква особено внимателен зрителен и мисловен анализ на дадените в играта условия, умение практически и мислено да си представят изменението на пространственото разположение на фигурите, за да се обобщят, съпоставят признаците и свойствата на анализирания обекти.

Данните от констатиращия експеримент определиха и хода на обучение на децата в решаването на по-сложни за тях логични задачи за развитие на творческото им мислене.

Направеното изследване с малък опит за разработване на средствата за обучение на децата как да насочват мисловната си дейност към решаване на конкретни задачи, съобразявайки се с характер и особеностите им.

НЯКОИ ПРОБЛЕМИ НА СЪВРЕМЕННОТО МУЗИКАЛНО ВЪЗПИТАНИЕ ВЪРХУ БЪЛГАРСКИЯ МУЗИКАЛЕН ФОЛКЛОР

ДОНКА АСЕНОВА РУСЕВА
Ст. преподавател
ПИДУ „А. Тошева“
гр. Ст. Загора

Проблемът да се изгради музикалното възпитание на подрастващото поколение на национална основа е вълнувал още първите музикални педагози, веднага след Освобождението на България от османско иго. Много важен е въпросът за приемственост на народното творчество във всички степени на обучение. Своята цел, обаче то ще може да постигне в най-голяма степен, като започне от ранната предучилищна възраст. Музикалното обучение и възпитание, трябва да се изгради така, че наред с осъществяването на конкретните цели и задачи за развитие на музикалните способности и творчески заложби на децата, да се създаде и уважение към българския музикален фолклор. Това е едно от главните предпоставки, които ще съдействуват за общото им патриотично, нравствено и естетическо възпитание.

РАЗВИТИЕ НА ТВОРЧЕСКИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ НА ДЕЦАТА ОТ ПРЕДУЧИЛИЩНА ВЪЗРАСТ ЧРЕЗ МУЗИКАЛНО — РИТМИЧНИТЕ ДВИЖЕНИЯ

АНАСТАСИЯ ВЕЛЧЕВА
Ст. преподавател — ИДУ
гр. РУСЕ

Проблемът за творчески развита личност е особено актуален днес. В редица партийни и държавни документи е поставя въпросът за творчески развита личност, която самостоятелно да мисли, да се ориентира във възникващите нови проблеми, да преодолява трудности в появилите се противоречия. Актуалността на проблемите се обуславя от съвременното интезивно научно развитие на всички области на живота.

Усъвършенствването на методиката на музикалното възпитание поставя пред музикалните педагози нова задача — развитието на творческите способности, разкриване особеностите на творческата личност, за да може отрано да ги открива, формира и развива.

В новата програма е оставен и въпросът за творческата импровизация при музикално ритмичните движения, но разработена методологическа и методическа основа на въпроса няма. Целта на това изследване е да проследи как с развитието на музикалните способности и двигателни умения се създава предпоставка за обогатяване на музикално — двигателната импровизация.

Използуваната експериментална програма има за цел развитие на предпоставките за творческа дейност: активно слухово и зрително внимание, музикален слух, овладяване в известна степен мисловно-логическите операции анализ, синтез, сравнение, обобщение, класификация, емоционално и образно преживяване на музиката и натрупване на двигателни умения.

В основата на експерименталната програма лежат музикално-двигателни имитационни етюди, с които се цели даване на еталон за действие в началния стадий на развитието на импровизационните умения.

ДЕТАЙЛЪТ В РАБОТАТА НА МУЗИКАЛНИЯ РЪКОВОДИТЕЛ

НИНА КАРАГЕНОВА
ПИДУ — гр. Враца

Предлаганият материал разглежда детайла в два аспекта:

1. Детайлът като съставна част на художественото цяло
2. Детайлът в работата на музикалния ръководител

Първи аспект

— необходимост от развиване на способност да се вижда детайла в художественото цяло;

— пътища за възпитаване на умения да се възприема цялото като мозаечна структура от детайли, всеки от които е със своя функция в цялото;

— изграждане на вярно чувство за мярка при подхода възприемането на структурата на цялото.

Втори аспект

задълбочаване в същността на проблематиката по музикално-художественото развитие на децата:

а/ при самоподготовка на музикалния ръководител

б/ по време на работа с децата.

В заключение в разработката се вижда взаимовръзката детайл — качество.

ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ТАНЦА ВЪРХУ 5-6 ГОДИШНИТЕ ДЕЦА

П. ВЕКИЛОВА

Ст. преподавател — ИДУ
гр. РУСЕ

Естетическото възпитание развива способностите за възприемане, чувстване, разбиране на прекрасното в живота и в изкуството, като същевременно възпитава стремеж към преобразяване на заобикалящия ни свят по законите на красотата, приобщава към художествени дейности и развива творческите способности.

Особена роля в естетическото възпитание се определя на изкуството и конкретно в детската градина на музикалното изкуство.

Танцът — като най-активна творческа дейност, насочена към изразяване емоционалното съдържание на музиката, се осъществява чрез изразителни и пластични движения. Той не се явява изолиран от общия педагогически процес. Танцът е тясно свързан с нравственото, умствено и физическо развитие на децата, което се реализира в основните форми на организация на техните дейности: в играта, занятията, на празниците и развлеченията.

Целта на нашия експеримент беше: да се докаже въздействието на танца върху музикалността, артистичността, пластичността и емоционалността на 5-6 годишните деца.

В процеса на тази работа се оформиха следните задачи:

1. Да се установи ролята на танца за художественото възпитание на децата в детската градина.
2. Влиянието на танца за развиване на музикалността на децата.
3. Въздействието на танца върху емоционалността, пластичността и артичността на децата.
4. Развитие на творческите способности чрез съчиняване на танц.

За доказване на резултатите проведохме експериментални изследвания в ЦДГ „9 май“ и ЦДГ „1 — ви юни“.

Изводите, до които стигнахме за въздействието на танца върху децата на 5-6 годишна възраст в детските градини биха могли да се използват творчески в практиката.

РАЗВИТИЕ НА ДЕТЕТО ЧРЕЗ ОБЩУВАНЕТО В ПОДВИЖНИТЕ ИГРИ

к. п. н. ЕКАТЕРИНА ХРИСТОВА
ПИДУ, град Враца

В разработката се доказва, че колективният характер на подвижните игри създава условия и възможности при определена педагогическата организация да се стимулира социално-нравственото развитие на детето. Повишава се социалният статут на детето в групата. Чрез взаимоотношенията между децата в детската група са развиват и обогатяват комуникативните способности, постига се възпитателен ефект.

Доказва се, че чрез обогатяване съдържанието и организацията на подвижните игри, чрез единство между физическо, интелектуално и социално-нравствено развитие се постига регулиране на положителните и отрицателни взаимоотношения в детската група.

Приема се постановката — отношенията на децата в процеса на подвижните игри са многообразни и включват познавателна, емоционално-мотивационна и практическа насоченост.

Общуването се проявява в:

1. Съвместна двигателна дейност за постигане на общ резултат;

2. Взаимодействие между децата в групата за установяване на отношения;

3. Избирателност на проявите, постъпките, мотивите за действие.

Чрез подвижните игри се формира детската личност, което става в системата на собствено-личностните, а така също и в системата на оценъчните и делови отношения.

СРАВНИТЕЛНИ ДАННИ ПО НЯКОИ ПОКАЗАТЕЛИ ЗА ФИЗИЧЕСКАТА ДЕЕСПОСОБНОСТ НА ДЕЦАТА ОТ 3 ДО 6 ГОДИНИ С ИЗСЛЕДВАНИЯ В НР БЪЛГАРИЯ И СССР

кфн ПЕТКО БУЮКЛИЕВ
ПИДУ — Ст. Загора

В предложения доклад е отразено едно изследване имащо за задача да се сравнят данните на собствените изследвания по 4-те показатели за физическата дееспособност с данните на чужди и наши автори. За разкриване нивото на физическата дееспособност по някои основни показатели на изследваните от нас деца сравнихме с тези на Е. Н. Вавилова — Москва, 1970 г. и Националното изследване у нас с колектив — 1970 г. В една таблица и две диаграми представяме за сравнение собствените данни с тези на Е. Н. Вавилова — 1970 г. по показателите: бягане на 30 м. и хвърляне на плътна топка 11 кг./с две ръце над глава само за възрастта 5 — 6 годишните, изследвани от Вавилова.

В друга таблица и диаграма сравняваме нашите резултати с Националното изследване — 1970 г. по показателите: скок на дължина от място и хвърляне на малка плътна топка 180 гр./с. В резултат на математико-статистическо обработване на сравнителните данни от собствените изследвания — 1984 г. по четерите показатели с изследванията на Вавилова — 1970 г. Националното ни изследване — 1970 г., можем да направим следните изводи и препоръки:

1. Изследваните от нас деца през 1984 година, показват подобрене в средните стойности и в приръстта, отразен в положителни разлики и при двата показателя — бягане на 30 метра и скок на дължина от място в сравнение с своите съвръстници от преди 14 години в Москва и у нас.

2. Нашите деца, изследвани през 1984 г. изостават значително по показателите — хвърляне на топка /1 kg/ и хвърляне на топка /80gr/ т.е. в силовите възможности на ръцете и раменния пояс. Особено това е подчертано при 5-6 годишна възраст, в която трябва да се види комплексното влияние от начина на живот и най-вече от качеството на обучението по физическа култура.

3. Препоръчваме на детските учителки и специалистите в тази насока, за да се преодолее неблагоприятното изоставяне в хвърлянето да се увеличат упражненията в хвърляне, да се повиши двигателната активност и качеството на обучението на децата във формите на физическата култура.

ДИФЕРЕНЦИРАНО ОБУЧЕНИЕ СЪОБРАЗНО СТРУКТУРАТА НА ЗАНЯТИЕТО ПО ФИЗИЧЕСКО ВЪЗПИТАНИЕ ПРИ 5 — 6 ГОДИШНИТЕ

ЯНКА ПАНАЙОТОВА
Ст. преподавател
катедра „Физ. възпитание“
ПИДУ — Ст. Загора

Представяме обобщена методика на диференцираното обучение, съобразно структурата на занятието по физическо възпитание. Разпределяме времето според новата организация. Диференцираното обучение разглеждаме последователно в трите части на занятието с конкретни примери. Целта ни е да се подпомогне практиката на физическото възпитание в детската градина.

ОСОБЕНОСТИ В МЕТОДИКАТА НА ИГРИТЕ С ТОПКА
ИЛИЯ МИРЧЕВ
Ст. преподавател
ИДУ „В. Благоева“
град Русе

Сред голямото разнообразие на физически упражнения използвани в детската градина като плуване, ролки кьнки, каране на велосипеди важно място заемат и упражненията и игрите с топка като елементи от спортно подготвителни игри.

Формирането на различни двигателни действия с топка в предучилищна възраст е възможно само при организираното им програмно използване. Решаващо условие за успешно прилагане се явяват условията и рационалното подбиране на методиката, която трябва да се изгражда върху възрастовите и индивидуални особености на децата и техните интереси.

Изучаването-отработването на отделните елементи за дадена игра започва с подбора на подготвителните упражнения.

По отношение на по-важните технически елементи например: при баскетболната игра такива звена трябва да се считат следните моменти:

1. Ловене на топката — овладяване положенията на ръцете.

2. Подаване и стрелба в кошa — да се овладее общата схема на движението на ръката.

3. Водене на топката /дрибъл/ — да се овладее положение то на китката и пръстите в момента на съприкосновението с топката.

Процесът на обучение може основно да се раздели на два етапа: Подготвителен — като начално изучаване и основен като етап на затвърдяване и усъвършенстване.

Експерименталната работа в практическото оформяне на методиката се изразяваше в определяне на последователността и взаимовръзката на различните средства и методи на обучение в зависимост от етапите.

В началния етап при елементите на подаване водене и стрелба в кошa съчетание с игра децата значително се затрудняват, защото нямат необходимите навици за игра с топка.

Като междинно звено между упражненията и подвижните игри се явяват така наречените игрови упражнения. Те дават възможност да се приучат децата към самостоятелно и творческо изпълнение.

АДАПТАЦИОННИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ НА ДЕТСКИЯ ОРГАНИЗЪМ КЪМ ПОВИШЕНИ ФУНКЦИОНАЛНИ НАТОВАРВАНИЯ

БОЯНА БОЕВА

Ст. преподавател
катедра „Физ. възпитание“
ПИДУ „Анастасия Тошева“
гр. Стара Загора

Подложихме на изследване 5-6 годишни момичета, включени в групи за предварителна подготовка по гимнастика. Обемът и интензивността на повишеното функционално натоварване определяхме чрез хронометриране на промените форми и формулата на Ц. Миков, Н. Хаджиев /1964/. Влиянието му върху основните функции на детския организъм изследвахме чрез пулсометрията, промените в кръвното налягане, биохимични изследвания на кръвта, анкъл уреев тест и проба със специфично натоварване.

Проведените изследвания ни дават възможност да направим извода, че предложеното натоварване в заниманията по гимнастика се приема с нормално функциониране на основните системи в детския организъм. Децата лесно адаптират към по-високите физически натоварвания и бързо възстановяват своите функции. Отрицателни отклонения в нашите изследвания не наблюдавахме. Оказа се, че системните занимания по гимнастика са достъпни за 5-6 годишните момичета и полезни, защото кумулативният ефект при тях е много по-силно изразен и се отнася до повишаване на функционалните и приспособителни възможности на децата от опитните групи.

ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЕСТЕТИЧЕСКО ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ДЕТСКАТА ЛИЧНОСТ ЧРЕЗ ДВИГАТЕЛНАТА ДЕЙНОСТ

Ангоанета Мирчева
Ст. преподавател — ИДУ
гр. Русе

В националната програма за всенародно естетическо възпитание наред с изкуствата и другите фактори е посочена и ролята на всички опези науки и дейности, които имат пряко отношение

към строежа, развитието и усъвършенствването на човешкия организъм. Те трябва да подпомогнат процеса на хармонично развитие.

В тази връзка голяма е ролята и значението на физическата култура за осъществяване на естетическото възпитание. Учебно-възпитателният процес по физическо възпитание се разглежда като важен момент, който може да допринесе за естетическото възпитание. Чрез физическите упражнения се изграждат красивите и изразителни човешки движения изпълнявани с лекота, извършвани ритмично. Следователно, връзката между физическото и естетическото възпитание започва с развитието на могориката и разнообразните двигателни реакции у човека.

От разнообразните литературни източници става ясно какви страни и форми на проява на взаимна връзка между физическото и естетическото възпитание могат да се определят като най-значими:

1. Възпитаване на естетически качества на движенията — точност, съгласуваност, ритмичност, изразителност
2. Възпитаване способност естетически да се възприема, чувствава и правилно да се оценява красотата в двигателната дейност.
3. Възпитаване на творческите способности
4. Възпитаване красота в отношенията, постъпките и поведението в двигателната дейност.

Децата са в състояние не само да овладяват сложни двигателни навици, но са способни към проявление на разнообразни естетически чувства, елементарни естетически разсъждения и действия, които изискват целенасоченост и системно възпитание. Физическото възпитание на децата може не само да се съедини с естетическото, но такова съединение да окаже двустранен положителен ефект: от една страна физическото възпитание е съпроводено с възникването на разнообразни естетически преживявания, от друга — естетическото възпитание като че ли одухотворява съдържанието и формите на физическо съвършенство. Такова единно съединение на физическото и естетическо развитие трябва да се осъществява още в ранно детство. Разделянето на тези две ефери в началото на жизнения път в последствие може да затрудни тяхното единство и хармония.

ПОДОБРЯВАНЕ НА ДВИГАТЕЛНАТА ДЕЙНОСТ В ОБУЧЕНИЕТО ПО ФИЗИЧЕСКО ВЪЗПИТАНИЕ ЧРЕЗ ПОДВИЖНИТЕ ИГРИ

ГАНКА САВОВА
Ст. преподавател
ИДУ „В. Благоева“
гр. Русе

Днес се поставя задача с изключително важно значение — да се търси влиянието на физическото възпитание върху развитието на децата като се посочва конкретно развиваща функция.

Така поставеният проблем налага търсенето на ефективни форми и методи за подобряване развиващата стойност на физическото възпитание.

Целта на настоящето съобщение е да се разкрият специфичните особености на подвижните игри като метод за подобряване на двигателната активност при 5 — 6 годишните деца.

Изхождайки от постановките, че за всестраниното и хармонично развитие на 5 — 6 годишните деца много голямо значение има активната двигателна дейност и че основна форма на работа в детската градина са подвижните игри представяме на вниманието ви:

1. Своеобразието и ефективността на подвижните игри като метод за усъвършенстване на естествено — приложените физически упражнения.

2. Система от упражнения и игри за усъвършенстване методиката на обучението.

3. Развитие на самостоятелност и творческа инициатива чрез подвижните игри.

Изразява се мнение, че те са много ефективни при условие, че се спазват определени педагогически изисквания.

Провеждани като самостоятелна практика те имат специфични особености и са полезни при 5 — 6 годишните деца, защото се използват оптимално характерните неповторими черти на детството: игровост, спонтанност, емоционалност и активност, и интегриране елементите на играта с звената на цялостната дейност.

ЗАВИСИМОСТ МЕЖДУ КООРДИНАЦИОННИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ И СОЦИАЛНАТА КОНТАКТНОСТ В ЗАНЯТИЕ ПО ФИЗИЧЕСКО ВЪЗПИТАНИЕ

А. МОМЧИЛОВА
Ст. преподавател
ИДУ „Вела Благоева“
гр. Русе

В условията на развития социализъм въпросите за всестраниното формиране на личността на детето са в центъра на вниманието на цялата учебно-възпитателна работа в детската градина. Реализира се планомерен и съзнателен подход към целенасоченото развитие на способностите на децата в т. ч. и на координационните им възможности и тяхното адекватно използване в социалната им дейност.

Резултатите от проведените от експериментатора педагогически и психологически изследвания, свидетелствуват за това, че процесът за изграждане на комуникативна потребност у 5-6 годишните деца в занятието по физическо възпитание протича стремително успоредно с развитието на координационните им възможности. Тяхното усъвършенстване е съпроводено с интензивен процес на обществено формиране на детето или т. н. социализация. Става възможно формирането на активно отношение към другарчетата и обкръжаващия свят.

Подобрените координационни възможности на 5-6 годишните удовлетворяват потребността им от сътрудничество и съпреживяване, създават богатство от възможности за взаимодействие между тях.

Като следствие от това се явява богатството от общуването, засилва се социализацията, без които е невъзможно формирането на една от основните прояви на детето — активната му жизнена позиция и реализация.

УСЪВЪРШЕНСТВУВАНЕ ОРГАНИЗАЦИЯТА И
МЕТОДИКАТА НА ОБУЧЕНИЕТО ПО ПЛУВАНЕ В
ДЕТСКАТА ГРАДИНА — ГАРАНЦИЯ ЗА ПОВИШАВАНЕ
НА КАЧЕСТВОТО

ПЕНКА РУСЕВА — ЦДГ „БОЙКА“
ПЕТЪР ПАСЕВ — ИДУ „В. БЛАГОЕВА“

Плуването е било използвано през всички епохи в развитието на човечеството с приложни, хигиенно-оздравителни, възпитателни и спортни цели. Дискусионен е все още въпросът за стила, с който да се започне началното обучение. От теоретически и практически аспект в някои страни, включително и у нас е възприето обучението да започне с кроул или едновременно кроул на гърди и на гръб.

Настоящата разработка е първи опит у нас да се изследва, кой от стиловете е най-подходящ за начално обучение по плуване в предучилищна възраст.

Въз основа на натрупания организационен и методически опит в ЦДГ „Бойка“ — гр. Русе и получените данни за повишената дееспособност и физическо развитие на обучаваните деца, през периода 1982-83 год., експериментирахме начално обучение по плуване в стиловете бруст и едновременно гръб-бруст. През учебната 1983/84 год. усъвършенствувахме организацията и методиката в изучаването на посочените в Програмата за възпитателната работа в детската градина стилове. Сравнението на получените данни ни дават основание за извода, че началното обучение на 5-6 годишните деца може да започне и със стила бруст.

Експериментът показва, че с усъвършенствуваната организация и методика на начално обучение по плуване в различни стилове се гарантира по-високо качество на работа с деца от предучилищна възраст.

ВЛИЯНИЕ НА ИГРАТА ДРАМАТИЗАЦИЯ ВЪРХУ РЕЧЕВОТО РАЗВИТИЕ НА 5 — 6 ГОД.

АНТОАНЕТА ВАСИЛЕВА ЗЛАТАРЕВА
директор на СДГ „В. Пеева“,
с. Памидово, окр. Пазарджишки

В съобщението се излагат резултатите от тригодишната работа с деца, които не владеят добре българския език (фонетика, лексика, граматика).

Показва се приносът на играта — драматизация като средство за интензифициране на възпитателно-образователния процес в предучилищна възраст, ролята ѝ за овладяване на всички страни на речта.

Анализът на резултатите и математическата им обработка, доказват значителни разлики при контролната и експерименталната група.

Правят се изводи и препоръки за практическа работа, които имат значение за решаването на проблемите по овладяването на българския език от деца които не го владеят добре.

ИДЕЙНОТО И ПАТРИОТИЧНО ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕЦАТА ЧРЕЗ МУЗИКАЛНАТА ДЕЙНОСТ ВЪВ ВТОРА И ТРЕТА ГРУПА НА ДЕТСКАТА ГРАДИНА

РОСИЦА МИНЧЕВА
Муз. ръководител
ЦДГ „Здравец“
РУСЕ

В съобщението се разглеждат конкретни постановки, които изясняват постигнатото ниво на идейното и патриотично възпитание на децата и разкриват допълнителни средства за осъществяване на задачите на базата на емоционалната сфера.

Посочва се пътят за постигане на положителни резултати при патриотичното възпитание в детската възраст като необходима предпоставка за идейното формиране на личността.

СЪВМЕСТНА РАБОТА С ДЕЙЦИТЕ НА ИЗКУСТВАТА ЗА
ПОВИШАВАНЕ КАЧЕСТВОТО НА ОБУЧЕНИЕ ПО РОДЕН
ЕЗИК И РАЗВИВАНЕ ТВОРЧЕСКИТЕ ЗАЛОЖБИ
У ДЕЦАТА

АННА ЙОРДАНОВА ТОДОРОВА
ЦДГ „Зоя“
РУСЕ

Международната асамблея „Знаме на мира“ доказва верността на плодоносната представа, че в интеграцията между образованието и културата се разгръща широка основа за реализация на способностите от най-ранните години на човешкия живот. Какви са възможностите за интеграционни връзки в условията на детските градини е цел на изследването.

Основни задачи:

1. Съвместната ни работа с дейците на изкуствата да съдейства за подобряване качеството на възпитателно-учебния процес в занятията по роден език.

2. Да развиваме творческите способности у децата под въздействието на актьори, художници и писатели.

3. Създаване на естетически критерии у подрастващите.

Опитно — експерименталната работа отхвърли формализма и дидактизма в работата на детските учителки чрез засилване комплексното въздействие на художественото слово, музиката, балета и изобразителните дейности за развитие на въображението и мисленето у децата.

Нов момент е изготвянето на предварителен „СЦЕНАРИЙ“ на занятията по роден език — образец:

- при каква обстановка ще се поднесе произведението.
- какви знания и методи ще използваме.
- какви знания и умения ще формираме.
- какви хора на изкуството е най-целесъобразно да се използват и в кой момент от занятието.

— как да създадем емоционална, творческа атмосфера в групата водеща до активизиране на децата и повишаване качеството на занятията по роден език.

Опитно-експерименталната работа отразява и въпроси свързани с развитието на детското творчество в ТРИ НАПРАВЛЕНИЯ: пробуждане и развитие на таланта във всяко дете, насочване към действие и развитие по законите на красотата.

ВЛИЯНИЕТО НА МУЗИКАЛНО-РИТМИЧНОТО УПРАЖНЕНИЕ ЗА РАЗВИТИЕ НА МЕТРОРИТМИЧНИЯ УСЕТ У 5 — 6 ГОДИШНИТЕ ДЕЦА

БОРЯНА ЦОНЧЕВА ПЕТКОВА
музикален р-л ЦДГ „Бойка“
гр. РУСЕ

Безспорно доказана от дългогодишните наблюдения, изследвания и натрупан опит е необходимостта на децата от музика.

В настоящото изследване се прави опит да се проучи какво е влиянието на метроритмичните упражнения за развитие на метроритмичен усет у 5 — 6 годишните деца.

Основните задачи:

1. Да се създадат оптимални условия — педагогически и психологически, за развитие на музикалните способности у децата в процеса на обучаващия експеримент.
2. Да се подбере подходящ музикален и хореографски материал за 5 — 6 годишни деца.
3. Да се проследи системата на обучение.
4. Да се осмислят музикално-ритмичните движения, от децата, като ги свързват с теоритичните си знания и други моменти от обучението.

Хипотеза: допускаме, че ако включваме в музикалното занятие последователно и комплексно с други елементи на работата комплекс от музикални ритмични упражнения, то те ще оказват влияние върху процеса на изграждане на положително отношение към изпълнението, към движенията, съчетани слушаната музика и теоретичната им подготовка, която получават във процеса на обучение ще съдействуват за по-бързото, по-точното и вече осмислено ориентирана при заучаване на танц; ще се доброят резултатите от обучението, т. е. ще осъзнаят метрума на изпълняваните движения.

Обучаващият експеримент е проведен в ЦДГ „Бойка“ — III.

Ползуваният материал и изисквания са съобразени с Новата програма за възпитателния процес в ДГ и със съвременните условия за развитие, обучение и възпитание.

ХУДОЖЕСТВЕННО ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕЦАТА ОТ ПРЕДУЧИЛИЩНА ВЪЗРАСТ ЧРЕЗ БЪЛГАРСКИТЕ НАРОДНИ ТАНЦИ

АНАСТАСИЯ ВЕЛЧЕВА

ИДУ „В. Благоева“

СТОЯНКА НАСТЕВА

ЦДГ „Л. Таджер“

гр. Русе

Формирането на новия човек изисква да се разгърне широка работа за естетическото възпитание на подрастващото поколение, е за формиране естетическо отношение на човека към действителността. Това отношение съчетава в себе си неразривното единство на сетивно-духовното и социалното, с дълбоките емоционални вълнения на отделната личност, която естетически възприема и преживява действителността, с устрема към преобразяване на живота в света по законите на красотата. Художественото възпитание като съставна част на естетическото възпитание е насочено към оформянето на художествен вкус, към изграждане на правилно отношение към художествените ценности. Идеята за повишаване на художественото възпитание на децата е вградена и в идеите „Знаме на мира“ — единство, творчество и красота.

Отговаряйки на поставените правителствени решения — осъществяване идеите „Знаме на мира“ в ЦДГ „Знаме на мира“ и ЦДГ „Леон Таджер“ се започна широка работа по художественото възпитание на децата. Изготвената програма беше на народностна основа, защото запознаването на нашите деца с красотата на българската народна музика и българския народен танц е първостепенна задача на всеки музикален педагог. Усещането на красотата на своето родно изкуство неминуемо ще доведе до търсене на красотата в изкуството в по-широк мащаб.

В своята работа се спряхме на българските народни танци като изкуство, което съчетава в себе си силата, богатството и красотата на народната мелодия, вихрения танц, своеобразния език на народните инструменти и народното слово, багрите на българската носия. Защото те са една феерия от слухови и зрителни усещания, породени от творческата фантазия на нашия народ-непресъхващ източник на естетическо възпитание.

СИСТЕМА ЗА ОПТИМИЗИРАНЕ НА УПРАВЛЯВАНЕТО И РЪКОВОДЕНЕТО НА ТВОРЧЕСКИТЕ ИГРИ В ПРЕДУЧИЛИЩНА ВЪЗРАСТ

Ангелина Войчева и Стоянка
Русева — ЦДГ „9 май“ — Русе

В Програмата за възпитателна работа в детската градина играта се разглежда като един от най-значимите компоненти на цялостния педагогически процес, като интегриращ всички въздействия фактор. От позицията на системния подход, игровата дейност се определя като педагогическа микросистема, в която активно си взаимодействуват задачи, съдържание, организация, методи, средства, форми, предметна и социална среда. В играта най-непринудено се осъществява взаимното информиране и общуване между учителка и децата.

В съобщението се представя системата за оптимизиране на управляването и ръководенето на творческите игри, изпробвана в четири възрастови групи на ЦДГ „9-ти май“ — Русе /от I — а до III група/ в рамките на функционираната в продължение на три години школа за квалификация на детските учителки от града и окръга по тази дейност.

Направен е опит възможно най-обобщено да се проследи научната организация на работата в детската градина по системното изследване на процеса за ръководене на творчески игри и за непосредственото му обвързване с целенасочено формиращо въздействие по предварително изградена комплексна програма. Ефектът от системното педагогическо въздействие, проведено по време на националния семинар, във връзка с внедряването на новата Програма за работа в предучилищните възпитателни заведения, дава основание да се направят някои изводи относно етапите, през които трябва да премине подготвителният етап за колективната творческа игра, за спецификата на ръководенето на игрите в различните възрастови групи. Споделя се становището, че комплексно-интегралният подход при ръководенето на играта, стремежът за последователно осъществяване на възпитателните задачи в процеса на договарянето и преценката за творчески игри, гарантира възможността за превръщане на тези игри в метод на възпитанието и в средство за многопосочно формиране на детската личност.

Изводите от извършената опитно-приложна работа са подкрепени с приложения за използваните средства във връзка с организирането на действията на учителките и децата, относно организирането на измерването на игровите умения на децата и равнището на детската игра и по отношение на общата организация на комплексната изследователска и формираща програма.

ИГРАТА — СРЕДСТВО ЗА ВСЕСТРАННОТО РАЗВИТИЕ НА ДЕТЕТО

РУМЯНА ВАСИЛЕВА
ЦДГ „БОЙКА“
гр. РУСЕ

В научното съобщение анализираме интегриращата функция на играта и нейната реализация при 2,5 — 3 год. деца, както процеса на игровата дейност, така и в занятията. Разкриваме ролята на учителката за организирането на игрите, за създаването на колективни взаимоотношения. Използвайки богатия съветски опит считаме играта за водеща дейност в предучилищна възраст, благодарение на която в психиката на детето протичат значителни изменения, започват да се формират качества, подготвящи преход към новия, висш стадий на развитие.

В хода на експерименталната работа решаваме следните задачи: да направим от всяко дете активен член на игровия колектив; да създадем между децата отношения, основаващи се на дружба, справедливост, отговорност пред другарчетата.

Извършената работа ни дава основание да отчтем, че играта има голямо образователно значение: тя е тясно свързана с обучението на занятия, с наблюдения от всекидневния живот. Много често тя ни служи като повод да съобщим на децата нови знания, да разширим техния кръгозор.

Играта само в началото се оказва безгрижна и лека. На практика тя е властно необходима, така че играещият и отдава максимума от своята енергия, ум, задръжки, самостоятелност. Тя всеки момент създава вътрешно напрежение на трудност и чрез усилие води към удоволствие.

Играта е важно средство за естетическото възпитание на децата, тъй като в тази дейност се проявява и развива творческо въображение, способност към замисъл, развива ритъм и красота на движенията. Обмисленият подбор на играчките ни помага за формиране на художествения вкус.

Играта с нейните разновидности интегрира възпитателните задачи от всички раздели на програмата и се явява средство за всеотстранното развитие на детето.

СПОРТНО — ПОДГОТВИТЕЛНИТЕ ИГРИ В РЕЖИМА НА ДЕЦАТА В ДЕТСКАТА ГРАДИНА И ЕМОЦИОНАЛНО — ВОЛЕВОТО ИЗРАСТВАНЕ НА ДЕЦАТА

МАРИАНА КОЦЕВА — ЦДГ „БОЙКА“
НЕВЕНА ТОНЕВА — ЦДГ „БОЙКА“

Детската градина създава условия за хармонично психофизическо развитие и възпитание на децата. Чрез различните дейности, методи и форми на работа се съдействува за опазване здравето и повишаване дееспособността на детския организъм. Нов момент в Програмата за възпитателната работа от раздела физическа култура са спортно-подготвителните упражнения.

Изборът на темата на нашата опитно-приложна работа е свързан с осъжданата литература по проблема и ни насочи към търсене на нови методи и средства на работа.

Проведохме опитно-приложна работа с цел повишаване физическата дееспособност, нравствено-волево израстване на децата в процеса на овладяване елементи от различни видове спорт. Въз основа на целенасочена работа стигнахме до следните резултати: подобрена сърдечна дейност, укрепване на основните групи мускули. Отбелязва се скок в развитието на морално-волеви качества на личността.

Основен метод в нашата работа е естественият експеримент, а при изучаване на движенията — показ, обяснение и упражнения.

Добрите резултати в края на годината ни дадоха възможност да направим следните изводи: системното занимание със спорт повишава физическата дееспособност; засилва се интересът на децата към различните видове спорт и желание за участие в спортна дейност.

ВЪВЕЖДАНЕ И РАЗВИТИЕ НА ТРУДОВАТА ДЕЙНОСТ В ПРЕДУЧИЛИЩНИТЕ ЗАВЕДЕНИЯ У НАС

КРАСИМИРА НЕДКОВА
ЦДГ „БОЙКА“

Предмет на изследването е въвеждането на трудовата дейност в детската градина през различните периоди на развитието на предучилищното възпитание у нас.

Разглежда се: влиянието на методите при трудовото възпитание, заимствуване от капиталистическите страни — Фрьобеловата методика, методът на М. Монтесъори и „американският метод на проектите“; преустройството на нашата образователна система, конкретно в детската градина — въвеждане на нови планове и програми; осъвременяването на методиката на трудовото възпитание като се използва богатият съветски опит.

Основен научен метод, който се използва е историко-педагогическо изследване. Разглеждането на въпросите се прави съобразно приетата периодизация — според качествените промени станали през даден исторически период: Освобождението от турско иго — 1878 — 1890 година; 1890 — 1944 г. Социалистическа България.

Ретроспективният анализ на въвеждането и развитието на трудовата дейност в предучилищните заведения ще има значение за решаване на сегашните въпроси, за организацията и методиката на провеждане.

ПЛУВНИ УПРАЖНЕНИЯ И ИГРИ НАДУВЕН МИНИ — БАСЕЙН

ТАНКА АНГЕЛОВА — ст. преподавател — ПИДУ „А. Тошева“
ЗЛАТКА СТОЯНОВА — учителка —
ЦДГ № 24
гр. Стара Загора

Благотворното влияние на плувните занимания за децата от най-ранна възраст изисква осигуряването на подходяща водна площ. За плуване и игри могат да се използват в детските градини и надувните мини — басейни.

Целта на проучването е ефективно провеждане на плувни упражнения и игри в надувен мини — басейн.

Задачи:

1. Планиране на плувните упражнения и игри в надувен мини — басейн.

2. Уточняване на основните особености и изисквания за осъществяване на плувните упражнения и игри в надувен мини — басейн.

Изследването се провежда в № 24, гр. Ст. Загора с 48 деца на 2 и половина — 3 години. Основно съдържание на работата са плувните упражнения и игри за привикване с водната среда. Осъществява се педагогически експеримент и наблюдение, експертна оценка. Използват се още логическите методи и методите за статистическа обработка.

Показател за резултатите са здравето на децата и усвоените упражнения. Изследванията дават интересни изводи за практиката и насочват към приложение на плувните упражнения игри във всяка детска градина с мини — плуven басейн.

ВЛИЯНИЕ НА ОБУЧЕНИЕТО ПО ПЛУВАНЕ ВЪРХУ ПОСТИЖЕНИЯТА НА ДЕЦАТА ОТ СПАРТАКИАДИТЕ НА ДЕТСКИТЕ ГРАДИНИ

Анка Ив. Георгиева

учителка по плуване в ЦДГ „Бойка“
гр. Русе

Спартакиадите на детските градини са една от интересните и желани форми на работа сред децата, в които те показват ръст на своето физическо развитие и дееспособност.

ЦДГ „Бойка“ се класира на I-во място в последните две спартакиади и в разработката авторката споделя опита по организация и методика на подготовката на отбора си. В тази градина има целогодишно обучение по плуване, което повишава до голяма степен дееспособността и оказва пряко влияние върху постиженията в спартакиадата. Описана е методиката по плуване и резултатите от него.

От получените данни се вижда, че въздействието на обучението по плуване е от значение за високите резултати.

Всички методи и форми на работа са съобразени с изискванията на новата програма за възпитателна работа в детските градини и със съвременните условия за обучение, развитие и възпитание на децата.

ЗА ПСИХОЛОГИЯТА НА НЯКОИ ЛИЧНОСТНИ КАЧЕСТВА НА ДЕТСКАТА УЧИТЕЛКА

ОЛГА ДИМИТРОВА
Ст. препод. ИДУ „В. Благоева“
гр. Русе

С оглед на отговорността, която носи за развитието на бъдещето на българския народ — децата, си поставихме за цел да изследваме своеобразни качества на личността на детската учителка, които я отличават от представителите на други професии.

В процеса на дейността у детската учителка, се изграждат личностни качества, които се утвърждават в педагогическата й практика.

За проява и развитие на своеобразните личностни качества имат значение и вродените предразположения, но определящо значение има вида на дейността на учителките.

За качеството на личността може да говорим тогава, когато в процеса на развитие психическите процеси и състояния се затвърдяват в такава степен, че личността се характеризира чрез тяхното системно проявяване.

Развитието на тези качества на детската учителка в процеса на дейността, се определят най-вече от вида на социалните взаимоотношения — от педагогическото общуване, от климата в колектива сред който работи, от стила на ръководството и т. н.

В нашите изследвания изхождаме от тезата, че в качествата на детските учителки от нашето социалистическо общество, наред с индивидуалните черти се проявяват и общи качества, които са резултат на нашето обществено развитие, на развитието на обучението в институтите за детски учителки, както и квалификацията и преквалификацията на учителките.

РОЛЯТА НА ИГРАЧКИТЕ ЗА РАЗВИТИЕТО НА СЮЖЕТНО — РОЛЕВАТА ИГРА

ЕЛЕНА КР. ГЕОРГИЕВА
Ст. преподавател
ИДНУ „Хр. Ботев“
гр. БУРГАС

В съобщението ще се анализират резултатите от експери-

ментално проучване на функциите на играчките в сюжетно-ролевата игра на децата от предучилищна възраст. Ще се посочи ролята на играчките за формиране структурните елементи на играта и за нейното усъвършенстване, в единство с развитието на познавателната дейност /умствена активност и творческо въображение/.

Целта е да се обогатяват теоретическите постановки за ръководството на сюжетно-ролевата игра, а също да се преодолее стихийността в практиката при организиране на обстановка за игра.

ПЛАНЪТ — СРЕДСТВО ЗА ОБУЧЕНИЕ В СВЪРЗАНА РЕЧ

АНАСТАСИЯ БАКСАНОВА
Ст. преподавател
ИДНУ „Хр. Ботев“

гр. Б У Р Г А С

Изследванията от нашия опит проследяват най-характерните особености на детското планиране; изучават своеобразието на методическите похвати при обучението в планирана свързана реч /разказ, преразказ/, решават задачи за изучаване възможностите и особеностите на планиране при работа с художествен текст и картина. Прави се опит да посочи последователността в овладяването от децата на планирана реч. Като обобщаваме данните от проведения опит и се позоваваме на многото наблюдения в практиката, доказваме, че планът има отношение за формирането у децата на най-простите планиращи умения в речевата и самостоятелната им словесно-творческа дейност.

ЗА ПЛАНИРАНЕТО НА СЮЖЕТНО-РОЛЕВИТЕ ИГРИ

АННА ГЕОРГИЕВА АТАНАСОВА
Ст. преподавател
ИДНУ „Хр. Ботев“ — БУРГАС

Планирането на сюжетно-ролевите игри в сравнение с другите дейности в детската градина се осъществява особено трудно и има особености. Това произтича от сложната същност на игровата дейност като социална, отразителна, основна и доминираща в предучилищна възраст, преди всичко от самодейния и творчески характер на тези игри.

Планирането се усложнява и от интегриращите функции на играта в цялостния педагогически процес в детската градина.

Стихийността се подхранва и от знанието, че в играта детето се развива многостранно, поради което учителките не винаги работят с акцент на необходимото, планират отгук-оттам задачи, успокоявайки се че все пак в играта се постига много, Нарушава се системно — структурния подход.

Ние предлагаме **МОДЕЛ ЗА ГОДИШНО ПЛАНИРАНЕ ПО МЕСЕЦИ** чрез който се подхожда по-цялостно и перспективно, като се очертава развитието на I А до III група. Моделът се експериментира в школа по игрова дейност и се прилага в масовата практика на Бургас и окръга.

Резултатите дават основание за изводи относно **ЯДРОТО ОТ ЗАДАЧИ**, отговарящи на същността на играта и водещи до комплексно развитие:

1. Задачи за развитие на съдържанието на играта;
2. Задачи за развитие на отражението в играта;
3. Задачи за развитие на организацията на играта;

Разкриват се закономерности, свързани с диалектиката на играта. Моделът дава възможност за вариране според конкретната възрастова група и едновременно осъществяване на всички задачи, посочени в Програмата за възпитателната работа в детската градина.

ОБУЧЕНИЕТО НА МЕТАЛОФОН — ФАКТОР ЗА ПОВИШАВАНЕ КАЧЕСТВОТО НА МУЗИКАЛНО- ВЪЗПИТАТЕЛНИЯ ПРОЦЕС

МАРИЯНА ИГРАТОВА
Ст. преподавател
ЕВЕЛИНА ИГНАТОВА
Преподавател
ИДНУ „Хр. Ботев“ —
БУРГАС

Обучението на инструмента МЕТАЛОФОН като основа за активизиране на музикалното развитие на децата придобива особено голяма значимост в съвременната музикална практика.

Опирайки се на положителните явления и тенденции в нашата и съветската музикално-педагогическа мисъл, бе направен опит да се посочи последователността и системността при овладяване на инструмента от децата, с цел да се разширят възможностите за повишаване на качеството на учебно-възпитателния процес при свирене на инструмента МЕТАЛОФОН.

Проведеният експеримент с деца на пет-шест годишна възраст от гр. Бургас, убеждава в значението на работата с този инструмент за повишаване на качеството на музикално-възпитателния процес.

Данните от приложената методика дават възможност за усъвършенствуване на образователните и възпитателни задачи в музикално-възпитателната работа, нагласа и адаптиране на децата към работата в начална училищна възраст.

ФОРМИРАНЕ НА АКТИВНО ОТНОШЕНИЕ КЪМ ВОДНАТА СРЕДА У ДЕТЕТО ОТ ПРЕДУЧИЛИЩНА ВЪЗРАСТ, ЧРЕЗ ПРИЛАГАНЕ СИСТЕМА ОТ ВЪЗПИТАТЕЛНИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ

ИВАН МАВРОВ
Ст. преподавател
ИНДУ „Хр. Ботев“
БУРГАС

За човека водната среда е не само източник на природни богатства, но и фактор за физическо и психическо развитие. Взаимо-

действието на детето с водата е специфичен проблем. Децата обичат водата. Как да подхожда възпитателният фактор за по-активен контакт на детето с водата?

По пътя на инициативата на места се създава база, търси се методическо съдействие. В чуждестранна литература /СССР, ГДР и др./ има теоретически, методически разработки и опити. Необходимо е формиране и на тази страна от физическата култура на българските деца още от ранна детска възраст, съобразено с нашите условия на живот.

Изследването се проведе с деца на 5-годишна възраст. Изследва се ориентировка на децата във водна среда преди обучението по плуване /ориентировка за свойствата на водата — температура, цвят, вкус, плътност, движение; ориентировка в пространството — дълбочина/ и отношението към водната среда /емоционално; извършване на движения; двигателни действия/.

Приложи се система от възпитателно въздействие /закаляване, игри, физически упражнения, плуване/ за формиране на активно отношение към водната среда.

Активността се отчита по показатели: приспособяване към температурата, пространствено ориентиране, двигателни действия, предвиждане, емоционално отношение.

Смятаме, че опитът и направените изводи биха допринесли за по-активно и осмислено включване на спортно-подготвителните упражнения по плуване в системата на физическото възпитание в детската градина.

СЪДЪРЖАНИЕ

стр.

1. Нравствената извисеност на учителя — определящ фактор за повишаване качеството на учебно-възпитателния процес	3
2. Формиране на убеждения чрез проблемното преподаване на научния атеизъм	3
3. Научния комунизъм — фактор за формиране на активна политическа позиция в младежта	4
4. Формиране на активна жизнена позиция — същностен белег на студентската личност	5
5. Театрално изкуство и интелектуалното развитие на децата от предучилищна възраст	6
6. Първи етап от организирано обучение на 6 — годишни деца в I клас в Русенски окръг	7
7. Формиращо значение на съвместната дейност в процеса на обучение в детската градина	8
8. Взаимовръзка между перцепция и мислене	9
9. Развитие на мнемичните способности у децата като условие за повишаване ефективността в учебно-възпитателния процес	9
10. Влиянието на типа дейност и начина на нейното организиране върху равнището на отзивчивостта към връстниците у пет — шест годишните деца	10
11. Форми и методи за оптимизиране на педагогическото въздействие при възпитаване на отговорност при пет — шест годишни	11
12. Опит за повишаване относителния дял на самостоятелната работа на студентките при обучението по обща детска и педагогическа психология	12
13. Дидактическите игри — средство за развитие на самооценката у 5 — 7 годишните деца	13
14. Детската реакция на педагогическата оценка и нейните особености в предучилищна възраст	14
15. По някои аспекти на половото възпитание в предучилищна възраст	14
16. Ефективност на обучението при осмисляне на художественото изображение в литературната творба	15
17. Игри и игрови ситуации в езиково обучение	16
18. Методи, средства и похвати за разясняване значението на думите и тяхната активизация	17

19. Повишаване ефективността на лексикалното обучение в детската градина чрез изучаване на грешките	18
20. Интегралният подход при обучението в разказване на 5 — 7 годишните деца	19
21. Система от дидактични игри за формиране на елементарни математически представи в I група — вариант А . . .	20
22. Логическите игри — средство за математическо развитие на 5 — 6 годишните	61
23. Някои проблеми на съвременното музикално възпитание върху българския музикален фолклор	22
24. Развитие на творческите възможности на децата от предучилищна възраст чрез музикално — ритмичните движения	22
25. Детайлът в работата на музикалния ръководител	23
26. Въздействието на танца върху 5-6 годишните деца	24
27. Развитие на детето чрез общуването в подвижните игри . . .	25
28. Сравнителни данни по някои показатели за физическата дееспособност на децата от 3 до 6 год. с изследвания в НР България и СССР	26
29. Диференцирано обучение съобразно структурата на занятието по физическо възпитание при 5 — 6 годишните . . .	27
30. Особености в методиката на игрите с топка	28
31. Адаптационните възможности на детския организъм към повишени функционални натоварвания	29
32. Възможности за естетическото въздействие върху детската личност чрез двигателната дейност	29
33. Подобряване на двигателната дейност в обучението по физическо възпитание чрез подвижните игри	31
34. Зависимост между координационните възможности и социалната контактност в занятие по физическо възпитание	32
35. Усъвършенстване организацията и методиката на обучението по плуване в детската градина — гаранция за повишаване на качеството	33
36. Влияние на играта драматизация върху речевото развитие на 5 — 6 годишните	34
37. Идейното и патриотично възпитание на децата чрез музикалната дейност във втора и трета група на детската градина	34
38. Съвместна работа с дейците на изкуствата за повишаване качеството на обучение по роден език и развиване творческите заложби у децата	35

39. Влиянието на музикално-ритмичното упражнение за развитие на метроритмичния усет у 5 — 6 годишните деца . . .	36
40. Художествено възпитание на децата от предучилищна възраст чрез българските народни танци	37
41. Система за оптимизиране на управляването и ръководенето на творческите игри в предучилищна възраст	38
42. Играта — средство за всестранното развитие на детето . . .	39
43. Спортно — подготвителните игри в режима на децата в детската градина и емоционално — волево израстване на децата	40
44. Въвеждане и развитие на трудовата дейност в предучилищните заведения у нас	41
45. Плувни упражнения и игри надувен мини — басейн	41
46. Влияние на обучението по плуване върху постиженията на децата от спартакиадите на детските градини	42
47. За психологията на някои личностни качества на детската учителка	43
48. Ролята на играчките за развитието на сюжетно — ролевата игра	43
49. Планът — средство за обучение в свързана реч	44
50. За планирането на сюжетно — ролевите игри	45
51. Обучението на М Е Т А Л О Ф О Н — фактор за повишаване качеството на музикално-възпитателния процес	46
52. Формиране на активно отношение към водната среда у детето от предучилищна възраст, чрез прилагане система от възпитателни въздействия	46

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА
„ДУНАВ“ — РУСЕ
Тираж 500

—

